

ת"פ 14288/07 - מדינת ישראל נגד נתנאאל נמני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14288-07-15 מדינת ישראל נ' נמני
בפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
נתנאאל נמני
הנאשם

הכרעת דין

בהתאם לזכו הנאשם, ניתנת בזאת הכרעת דין מפורטת.

רקע

1. כתוב האישום מייחס לנאשם עבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ג-1977.

בהתאם לעובדות כתוב האישום, ביום 14.10.31 בשעה 15:08, היה רכבו של הנאשם (להלן: "הרכב"), מעורב בתאונת דרכים (להלן: "התאונה") במעבר חסמוניים (להלן: "המעבר"). באותו נסיבות החזיק הנאשם בפיגון (להלן: "הסכין"), בתא אשר בדלת נהג הרכב.

2. הנאשם כפר במיחס לו, וטען טענות נגד חוקיות החיפוש. בהסכמה הצדדים, הוגשו ראיות החוקירהلالא שמיית עדים, כדלהלן: דוח פיעולה שכטב השוטר אלון דרור (להלן: "השוטר דרור"), אשר תפס את הסכין (**ת/1**); דוח עיכוב (**ת/2**); הודעת הנאשם (**ת/3**) ולוח צילומים של הסכין (**ת/4**). במסגרת פרשת ההגנה, העידו הנאשם וחמיו.

3. דוח הפיעולה שערק השוטר דרור, עורך החיפוש, מפרט את נסיבות ביצוע החיפוש (**ת/1**). בהתאם לדוח זה, השוטר דרור הגיע למעבר לאחר שקיבל דיווח על תאונות דרכים, כאשר את החיפוש ביצע על מנת לשולול נהייה בשירות, כפי שציין: "...**במקום הבחןתי ב-2 רכבים שביבעו תאונת חיים אחרו. רכב א' קאה... רכב ב' יונדי** (רכבו של הנאשם, א.ק.) ... **מתפרק ומראייה במצלמות המעבר ניתן לראות** עמוד 1

בבירור את רכב הkazaיה נכנס למעבר ומאט לפני מס' פסי האטה שנמצאים שם. רכב ב מגיע מאחוריו ופוגע בו. יש נזק לשני הרכבים... במהלך בדיקה בתוך הרכב ב על מנת לשולול נסיעה בשכרות אוטר פגון בדלת שמאל של הנהג, החשוד נתNAL עוכב לנקודת המשטרה במודיעין עלית שם נחקר באזהרה על ידי, הודיעתי לנ"ל שהוא מעוכב לנקודת המשטרה על החזקת פגון ברכבו... " (ת/1) (ההדגשות שלי, א.ק.).

4. המאשימה טענה, כי לשוטר דרום סמכות בחוק לבצע חיפוש ברכב, ומשכך לא היה צריך להטעורו עצמו שhed טרם ביצוע החיפוש, שכן המUber בו בוצעה הפעולה מהויה נזקודה בבדיקה כהגדרתו בחוק סמכויות לשם שמירה על ביטחון הציבור, התשס"ה - 2005 (להלן: "**חוק השמירה**"). במסגרת טיפול זה, הפantha המאשימה גם לחוק יישום הסכם הביניים בדבר הגדה המערבית ורוצעת עזה (סמכויות שיפוט והוראות אחרות) (תיקוני חוקי חקיקה), התשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק הסכם הביניים**"), המסדיר את סמכויות הבידוק והחיפוש בנזקודות הבידוק, וכן לצו הקובלע כי המUber בו נערך החיפוש הוא נזקודה בבדיקה. בנוסף, טענה המאשימה כי הנאשם לא הוכיח שהחזיק בסכין למטרה כשרה, עת שינה את גרטתו באשר לקניית הסcin וכן תמיות העולות לגבי גרטתו אשר לאופן הגעתה לדלת הנהג.

ב"כ הנאשם טען, כי אין כל משמעות למיקום התאונה, ואין בכך כדי להעניק לשוטר סמכות חיפוש מכוח חוק השמירה, כאשר מדבריו השוטר דרום עולה כי בוצע את החיפוש על מנת לשולול נהגה בשכרות, ומשכך היה עליו להציג על החשד שימוש בסיס לביצוע החיפוש. שלא הוצאה כל ראייה בעניין זה, ולא ניתנה הסכמה הנאשם לביצוע החיפוש, הרי מדובר בחיפוש שנעשה שלא כדין, תוך פגעה קשה בזכויות הנאשם, ומתעם זה בלבד וש לזכותו.

לחילופין, במידה שיקבע כי החיפוש נערך כדין, אז גרטתו של הנאשם מעידה על כך שהחזק בסכין למטרה כשרה, לאחר שזו נקנתה כמצרפת מילדיו בעת שבו בטיל מוחץ לארץ. לאחר הגעת הנאשם ארצה, ועד למועד תפיסתה, הייתה הסcin ברכבו של הנאשם אשר שכח מכ.

דין והכרעה

האם בנסיבות המקרה, הייתה לשוטר דרום סמכות לביצוע חיפוש ברכבו?

5. סעיף 1 לחוק השמירה קובע את עקרונות החוק בז' הלשון: "**שימוש בסמכות על פי חוק זה, יהא לשם שמירה על ביטחון הציבור מפני פעילות חבלנית עוינת ומפני אלימות, וזאת במקום ובדרך שיבטחו שמירה מרבית על כבוד האדם, פרטיוו וזכויותיו**" (ההדגשה שלי, א.ק.).

מהותו של חוק השמירה והסמכויות הנלוות אליו, נועד להקנות לביטחון סמכויות חיפוש במקומות מסוימים, לרבות בנזקודות בדיקה, זאת על מנת להבטיח שמירה על ביטחון הציבור והמדינה בעת כניסה יציאה מגבולותיה. לפיכך, מקנה סעיף 3 לחוק השמירה סמכות חיפוש בנזקודה בדיקה, ללא צו שופט ומבל' שיתעורר

חישד כלשהו. יחד עם זאת, אף סעיף זה מציין מפורשות את הצורך בקיום תנאי מסוימים לשם שימוש בסמכות החיפוש:

"**3. (א) לשם שמירה על ביטחון הציבור רשאי שוטר, חיל מוסמך או מאבטח, לעורוך חיפוש**

בלא צו של שופט כמפורט להלן:

...

(2) על גופו של אדם, בכלי תחבורה, במטוס ובטובין אחרים - בעת כניסה לאחד

מקומות המפורטים בפסקה זו או בעת הימצאות בהם:

...

(ד) נקודת בדיקה.

הדברים חד משמעיים וברורים: על מנת להיכנס לגדר סמכות החיפוש ללא צו שופט, על השוטר בעבר (נקודות בדיקה), לבצע את החיפוש **"לשם שמירה על ביטחון הציבור"**.

בהמשך, בסעיף 3(ב) לחוק השמירה, הדן בסמכות חיפוש שלא באותם מקומות מסוימים אשר פורטו בסעיף 3(א) ובهم נקודת בדיקה, נקבעה דרישת קיום חשד סביר לכך שאדם נשא עמו נשק, זאת לפני יבוצע חיפוש על גופו או בכלי התחבורה. עובדה זו מלמדת על החרג שיש לראות בהוראות סעיף 3(א) לחוק השמירה, ומחזקת את היותו חריג לגבי סמכות חיפוש במקומות מסוימים, דוגמת נקודת בדיקה, אשר נעשו לתוכלית מסוימת וברורה.

טענת המאשימה לגבי סמכות השוטר דרור לבצע חיפוש ברכובו של הנאשם, אך בשל כך שההתאונת אקרה בעבר, עומדת בניגוד לתוכלית חוק השמירה וחורגת מהוראותיו. כפי שצין השוטר דרור באופן מפורש, החיפוש ברכוב לא נערך על ידו **"לשם שמירה על ביטחון הציבור"**, כמשמעותו בחוק השמירה, אלא על מנת "לשלול נסיעה בשכרות" (ת/1). נקודת הבדיקה של מעבר חמונאים, לא נועדה לחיפושים לצורך "שלילת נסיעה בשכרות", בשונה ממחסומי משטרה באזרחי בילוי בהם נבדקים נהגים לגבי מצב שכנותם. המחסום בעבר הוקם, בהתחשב במיקומו ובמהותו, על מנת להגן על הציבור תוך מתן סמכיות להגנה **"מן פניות פעילות חבלנית עוינית ומפני אלימות"**. עבירות נהיגה בשכרות אינה עונה על התוכלית שעמדה בסיס סמכות החיפוש אשר ניתנה בחוק השמירה.

יודגש, כי הדיון בסעיף זה חשוב לשם הבארת מקור סמכות החיפוש בנקודת בדיקה, ואולם במקרה הנדון הדיון בסוגיה זו הוא למללה מהצורך, בשל הקושי הריאתי בהוכחת ביצוע החיפוש ב"נקודת בדיקה". בהתאם לאמור

בדוח הפעולה, בעת שהשוטר דרור הגיע אל הזרה, הרכב הנפגע **"נשאר במחסום ליד המאבטחים"** ואילו רכב הנאשם **"נלקח על ידי הבעלים שלו. ... במהלך בדיקה בתוך הרכב..."** (ת/1). לא ניתן להסיק מדו"ח הפעולה, אשר הוגש בהסכמה שלא עדותו של השוטר דרור, כי הרכב הנאשם היה מעבר בעת החיפוש שנערר בו. יתרה מכך: ניתן להסיק, מהעובדת שהשוטר דרור ציין כי הרכב הנפגע נותר במחסום ואילו הרכב הנאשם נלקח על ידו, כי הרכב הנאשם **לא** היה במחסום בעת החיפוש. מעדות הנאשם בבית המשפט, ניתן להסיק כי החיפוש התרחש בנקודות משטרת אליה נסע מהמחסום (עמ' 9 ש- 25 לפרט'). מכאן, אני קובע כי לא הוכח שהחיפוש בוצע בנקודות בדיקה, ולפיכך לא עמדה לשוטר דרור סמכות, מכח חוק השמירה, לביצוע חיפוש ללא צו שופט.

6. המשימה הפנתה למקור סמכות נוספת לביצוע חיפוש ללא צו, הוא חוק הסכם הביניים. בשונה מחוק השמירה, המקנה סמכות חיפוש ללא צו שופט בעת כניסה או בעת הימצאות בנקודות בדיקה, הרי שסעיף 11(ב) לחוק הסכם הביניים מקנה סמכות חיפוש **"לשם שמירה על בטיחון הציבור ולשם גילוי עבירות... ברכי רכב של אדם הנכנס לישראל מאזור או היוצא מישראל לאזור."** בהתאם, סמכות החיפוש מתעוררת בסעיף זה אף **"לשם גילוי עבירות..."**, כאשר בנסיבות המקירה קיים קושי ראייתי בקבלת דברי השוטר דרור כי ערך את החיפוש לשם גילוי עבירות נהיגה בשכרות, זאת כפי שיפורט בסעיף הבא.

בשלב זה, הדיוון יתמקד בשאלת חוקיות החיפוש ביחס למיקום הרכב עבור לביצוע החיפוש. כאמור, סמכות החיפוש בחוק הסכם הביניים מתייחסת לרכב **הנכנס** לישראל מאזור או **היוצא** ממנו לאזור. עיון בדו"ח הפעולה ובעדות הנאשם בבית המשפט, מעלה כי הנאשם נהג ברכבו אל המחסום על מנת לצאת לשלט משכורות לעובדיו, כאשר התאונה התרחשה בכניסה למחסום (עמ' 9 ש- 9-10 לפרט'). מיד בהמשך לתאונה, הוזעק אמבולנס למקום ואילו הנאשם נסע עם רכבו לנקודת המשטרה שם נערך החיפוש (עמ' 9 ש- 25-26 לפרט' וכן דו"ח הפעולה ת/1), בעקבותיו עוכב הנאשם לחקירה (ת/2). לא הוצאה כל ראייה לפיה הנאשם יצא מישראל אל האזור, לשם תשלום המשכורות, או נכנס אל ישראל מאזור. בהתאם לראיונות שהוצעו, הנאשם הגיע עד למחסום, שם התרחשה התאונה, ומשם נסע אל נקודת משטרת. בנסיבות אלה, לא הוכח כי החיפוש נערך בהתאם לתנאים הקבועים בהוראת סעיף 11(ב) לחוק הסכם הביניים.

7. על אף שלא הוכח מיקום ביצוע החיפוש, כנדרש בחוק הסכם הביניים, ולמעלה מהדרוש, אני מוצא כי יש מקום להתייחס גם למטרת החיפוש לשם **"גילוי עבירות"**, העומדתвисוד סמכות החיפוש. הנאשם היה מעורב בתאונת דרכים, של פגיעהרכב אחר מאחור, אך השוטר דרור טען בדו"ח הפעולה כי ערך את החיפושרכב על מנת לשלול נהיגה בשכרות. לא הוצאה כל ראייה המצביעת על דבר מה שאמור היה להעלות חד לנוהga בשכרות. מדובר בתאונה שכיחה של התנגשותרכברכב אחר, בשעת צהרים. בדו"ח שערכ השוטר דרור, לא נכתב דבר על נהיגה פראעה, מעוררת חד, או התנהגות מסויימת של הנאשם שיש בה כדי לעורר את חדו לכך שנוהga בשכרות. זאת ועוד: הנאשם כלל לא התבקש לעבור בדיקת שכנותו כמקובל, ואף לא נשאל דבר לגבי צרכת אלכוהול בטרם החיפוש. בנוסף, אף בחקירתו תחת אזהרה לא הוחש הנאשם בעבירה של נהיגה בשכרות. לא ניתן להצביע על חד כלשהו, אך בשל העובדה שרכבו של הנאשם היה מעורב בתאונת דרכים, על מנת להקים את אותו חד סביר לביצוע עבירה של נהיגה בשכרות.

יצוין, כי בחינת סוגיה זו של חד סביר, התיחסה לסמכות החיפוש הנובעת מה הצורך ב**"גילוי עבירות"** בהתאם

חוק הסכם הביניים, ולא לסמכתה החיפוש מכח סעיף 25(1) לפקודת סדר הדין הפלילי, הדורש חсад לביצוע עבירה מסווג פשוט, בעוד נהיגה בשירות היא עבירה סוג עוון.

8. השוטר דרור ציין בדו"ח העיכוב, כי התקבלה הסכמת הנאשם לחיפוש: "**הנ"ל היה מעורב בתאזרחה במלול בדיקה ברוכבו בהסכםתו נתפס פיגיון**" (ת/2 סעיף 3). בדו"ח הפעולה (ת/1), בו מפורטות נסיבות ביצוע החיפוש, אין כל אינדייקציה לכך שהשוטר דרור ביקש את הסכמת הנאשם לחיפוש. בנוסף, הנאשם בעדותו בבית המשפט העיד כי לאחר התאוננה הניע השוטר וחיפש ברוכבו **מבלי לומר לו דבר** (עמ' 9 ש' 11-10 לפrox'). למעשה האמור לעיל בדו"ח העיכוב, לא הוצגה כל ראייה להסכמה כלשהי מצד הנאשם לביצוע החיפוש, וזאת שלא הוצגה כל ראייה אשר לשוטר מצד הנאשם "הסכמה מדעתה לחיפוש, בהתאם לרע"פ 10141/09 **אברהם בן חיים נ' מדינת ישראל** (06.03.2012) (להלן: "**הלכת בן חיים**"). לפיכך, אני קובע כי לא הוכחה כל הסכמה, ולמצער - הסכמה כמשמעותה בהלכת בן חיים".

9. בהתאם לכל המפורט לעיל, יש לראות בחיפוש שנערך בנסיבות מקרה זה, חיפוש אשר בוצע שלא כדין ולא סמכות. בהתאם למכלול השיקולים שפורטו במסגרת הלכת בן חיים וכן המבחנים שנקבעו במסגרת דוקטרינת הפשילה הפסיכית, אני קובע כי יש לפסול את ראיית הסcin (ראו את נסיבות תפיסת הסcin במסגרת הלכת בן חיים, וכן את יישום המבחנים והשיקולים השונים אשר הביא לפשילה הראית, כאמור שם בסעיפים 35-36).

משנקבע כי יש לפסול את הראייה, לא מצאת מקומן לדין בגרסת הנאשם אשר למטרת החזקת הסcin או באשר למודעותו להימצאותה ברוכבו, סוגיות אשר עלו במהלך ניהול התקיק.

סוף דבר

ה הנאשם מזוכה מהמיוחס לו בכתב אישום זה.
הסcin תוחזר לידי הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 ימים מהיום.

ניתן ב-20 במרץ 2017